

Cengizhan Koçyiğit

Alakok ile Nevmit

Alakok
ile
Nevmit

UPAS Yayın

-11-

“Alakok ile Nevmit”
Cengizhan Koçyiğit

Kasım 2018
upas.evvel.org

Yayına Hazırlayan
Zafer Yalçınpınar

E-posta
upasnesriyat@gmail.com

Cengizhan Koçyigit (1993)

İstanbul-Bakırköy’de doğdu. İlk ve ortaöğrenimini İstanbul’da tamamladı. Çeřitli dergilerde Őirleri yayımlandı. Yıldız Teknik Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü’nden mezun oldu. Bitirme tezi olarak Orhan Veli ve Charles Bukowski Őiirinin benzerlik ve farklılıklarını inceledi. Őu an Sanatro (Sanat Röportajları) adında bir proje yürütmekte ve BMOT (Beat Meat Okuma Topluluęu) alışmalarına devam etmektedir.

Alakok ile Nevmit

Fasaryadan
Sokak Lambası
Kurt Payı
Dyatlov Geçidi
Bir Gün Yirmi Beş Saat
Sokak
Asfaltlı Medeniyet
Soruluk
Beceri
zis
Şizoid
Başka Bir Kültür
Açlık
Yapay Soğukluk
Mozaik

Fasaryadan

Bahaneler modern insanlarındır
Bir sevi için uygun mevsim diye bir şey yoktur
Yazın, terli bir aşkın kokusunu alırken
Kışın, ısıtılacak fazladan bir çift el gelir insana
Baharlar sevilerin en güzel dönemidir
Birinde açan çiçek diğerinde solar

Çiçekler solmaktan kurtulamaz
İnsanlarsa yalnızlıktan
Yalnızlıktan kaçan insanlar
Filtrelerine takılıyor insanların
Başının ucunda öten mavi kuş
Mavi bir gökyüzü
Hayatlarımız tam karşımızda
Tek başına yapılamıyor hiçbir şey
Doğmakta, ölmekte, sevmekte
Tek başına yapıyor çoğu şey
Kendini yeniden yaratmak
İntihar etmek
Ve kendini sevmek

Sokak Lambası

1/

Hissizleştigin anlardan biriydi
O gün
Gökyüzünün yıldızlarını kaybetmesi gibi
Sen de kaybettin parlayanları

Bütün bir gökyüzü karanlığa büründüğünde
İşte o zaman anladın sokak lambasının gücünü

2/

Hissizleştigin anlardan biriydi
Ne uykuya ne paraya
Ne de güzel giysilere ihtiyacın vardı
Hissizleştigin anlardan biriydi
Beni düzelterek biri lazımdı

3/

O sendin
Ve gömlek kadını güzelleştirir
Kopuk bir aşk hikâyesi gibi

Ve bir insan bir yerde uyurken
Bir yerde uyanık olamazdı

Kurt Payı

Kurtlar sofrasında ne düştü senin payına?
Böyle sessiz kalmaya devam edersen
Efendiye değil aptala çıkar adın
Durumun farkında olduęunu biliyorum
Fakat bu hatırlatmalar hepimize lazım
Ve ne uyumsuz kelimeler var dünyada

Sevgiliye duyulan hasret biraz daha duyulsa
Acıdan öldürür beni
Sonra ani bir yaz yağmuru yağar sokağımıza

Hazırlıksız yakalanır çoğu
Ve orada bir genç, bakar yağmurun tadına
Gözleri kapalı...
Sonra yağmur diner
Bir güneş beklenir göğün tepesine

Kuşlar silkinir, karıncalar rahat bir 'oh' çeker
Susuzluktan ölen tarlaların yüzü güler
Sonra bir genç daha çıkar ortaya
Göğün tepesine çıkarlar
Ve bütün bulutları toplarlar

Dyatlov Geçidi

Gizemli bir karanlıkta
Kışın ortasında
Parçalanmış dokuz kişi
Bilmem kaç çadıra sığın dokuz kişi

Sırrı çözülemeyen bir olay
Kırılan kemikler
Oyulan gözler

Sedir ağaçlarında
Aralıklı bulunan cesetler
Ormana giden bir ayak izi
İçten yırtılan bir çadır ipi
Varken yok olan deliller
Bu yok oluş kimin?

Bir Gün Yirmi Beş Saat

Üstüme hiçbir zaman yük
Önüme hiçbir zaman unvan almadım
Çünkü bir gün yirmi beş saat
Hayatta her şey gecikmeli
Mesela Eylül
Başkası için yavaşlamak zorunda mısınız?

Hızını düşürenlere ihtiyacın var mı gerçekten?
Otur düşün
Sevdiğin insanlar mı onlar?
Yoksa sevdiğin kadın mı?
Onları hızlandırmayı denesene

Yoksa sen de mi korkuyorsun acele işe
karışmasından şeytanın

Yo.. bu sen olmazsın
Şeytandan korkamazsın
Işığı açık bırakıp yorganı üstüne çektiğin günleri unut

Yeni bir yaşam şansı sana
Dip ile göğün tam ortasında
Üstelik
Bir gün yirmi beş saat
Daha fazla uyku daha fazla yemek
Üstelik
Yorulmak yok
Bahane yok
Üzölmek yok
Arkana bakmadan insanlardan kaçmak yok
Çünkü artık
Bir gün yirmi beş saat

Sokak

Hiç görmediğim bir sokağın içinde bir evim var
Ve hiç görmediğim bir kapının anahtarı
Az nüfuslu bir yer
Gece geç saatte ne olursa olsun
Korkmanıza gerek yok
Sokağın ortasındaki bakkal hep açık

Bir yarımada içinde bir yarımada
Ve bir kadın var bir oda içinde
Beni bekleyen bir kadın var
Akşam yemeğine, gece yürüyüşüne

Ve anahtarı tam o yuvaya sokarken
Anahtarın sessini duyup beni karşılayan
Bir kadın var

İsmi bilmediğim bir sokaktayım
Bilmem kaç numaralı evde beni bekleyen kadın
Bir kadın hâlâ var

Asfaltlı Medeniyet

Asfalttan önce ne vardı sokakta
Tozlu yollar mı?
Tam anımsayamıyorum
Bizimle birlikte geldi medeniyet
Sokağımıza

Kamyonlarca
Sıcak ve basması tehlikeli şeyler döküyoruz yollara
Yollar çamurken daha güzeldi sanki
Asfaltla birlikte standartlaştı hayatlarımız
Farklılıkların da üstünü kapattık
Bir türlü yetmedi
Her sene her sene yeniledik bu işlemi
Düşmanınızı gömmek gibiydi her şey

Eski yollarda
Çocuklar, istedikleri gibi oyun oynayabiliyorlardı
Bu bozuk yola hiçbir araba girmek istemiyordu çünkü

Şimdi ise
Sokağımızda
Trafik lambaları var
Ve içtenlikle bahsetmişken
Sobayı es geçmek olmaz
Ah bu doğalgaz
Kalorisiz sıcak su
Sen neden bu kadar soğuksun?

Soruluk

Bugüne kadar kaç yasak çiğneyebildin?
Yiyebildin mi hiç yasaklı bir meyveyi?

Koca koca duvarlardan atladın mı hiç?
Üstelik kuduz bir köpek peşindeyken
Üstelik Berlin’de
Muhtemelen ölürdün
Duvarlar, bir zamanlar gerçek yasaklardı

Sen hiç televizyona çıkamayan sanatçılar tanıdın mı?
Kitapların yakıldığı bir yer gördün mü?
Ya da okumanın yasak olduğu kitapları
Bunlardan kaç tanesini yanında bulundurabilirdin?

Peki, sen hiç kitap çevirdi diye
Hüküm giyen bir adam tanıdın mı?

Orduyu genç bir öğrenciyle isyana teşvik eden birini
Doktorluğu, toplumu, okumayı bırakan birini
Bütün biyografilerde bütün ansiklopedilerde üstünkörü
bahsedilir bunlardan
Çünkü hiçbir kitap tam anlamıyla özgür değildir
Hepsi baskıya uğrar

Beceri

İmparatorlukların orada bir yerde
Tarihin bilmem kaçınıcı sayfasında
Bir kadın
Bir adam
Dâhil olduğumuz kaçınıcı savaş bu?

ZİS

Sizi gördüm
Neye olmaz dediyseniz
Hepsini birer birer yaptınız
Bunları yaparken de
Kendinize göre güzel kalıplar uydurdunuz
Başkalarının kendine göre olan davranışlarını yargıladınız
Tek bir doğru tek bir gerçek yoktu sizin için
Her şeyi yalnızca siz biliyordunuz
Sizlere hissedecek pek bir şeyim kalmadı

Birçok şeyden şikâyet ettiniz
Bütün kontrol sizin elinizdeyken
Yaşamınız kötü arkadaşlarınız kötü işiniz kötüydü
Tüm bunları siz seçmiştiniz
Yaşamınızı arkadaşlarınızı işinizi
Değişmek için hiçbir adım atmadınız
Ne olup ve bittiğinin farkında bile değildiniz
Ama bir gün farkına vardınız
Sizi o zaman da gördüm
Ağlamamak için
Zor dayanıyordunuz
Dayandığınız yerden
Kırıldınız

Şizoid

Masanın rengiyle
Kalbinin rengi bir değil
Fakat ikisine de ihtiyacın var
İkisi de çok sağlam
İkisi de çabuk kırılıyor
İnsan yükünün altında

Pencerenin rengiyle
Gözünün rengi bir değil
Fakat ikisine de ihtiyacın var
İkisi de çok şey görüyor
Ters ve düz

Saçının rengiyle
Çimenlerin rengi bir değil
Fakat ikisine de ihtiyacın var
İkisi de birilerini üstünde taşıman için

Dışındaki senle içindeki sen bir değil
Fakat ikisine de ihtiyacın var
İkisi de seni dengede tutan
Dengede durmanın tek bir yolu var
Şizoid

Başka Bir Kültür

Başka bir kültürde
Âşık olabilirsin bana
Örneğin yanında
Hatta sevebilirsin beni
İlk işimiz kareli kaşkollar almak olur
Başka bir kültürde âşık olabilirsin

O kocaman sokakta
En büyük heykelin yanında
Başka bir kültürde âşık olabilirsin

Başka bir kültürde âşık olabilirsin bana
Sen kitap okursun bana ben sana masallar
Tek ikimiz varken başka soru kalmadan

Açlık

Gece kalkmaları başlayınca
Açlık değil yalnızlıktır ses çıkaran
Koca sakallı yalnız adamlar
Ellerinde el oyması bastonlarıyla
Köyün kahvesinde otururlar
Rutin onlar için rutindir
Her gün aynı masada oturup
Aynı oyunu oynarlar

Aynı kişiye selam verip
Aynı saatte evlerine varırlar
Yaşlandıklarında kalpleri değişir en çok
Yüzlerindeki her bir kırışıklığın
Bir hikâyesi vardır
Bazı kırışıklıklar sizi mezara götürür
Rutinden bu zamanda çıkarlar
Aynı hikâyeyi binlere kez anlatırlar bazen
Anlamadığınızı düşündüğünden yapmaz bunu
Bunu hep o anda kalmak için yaparlar

Yapay Soğukluk

İnsanlar makine gibi parlıyorlar
Bir parça koptuğunda yerine çakılır
Bir parmak koptuğunda yerine dikilir
Acılarımız parmaklarımız gibi
Kopan parmağı kurtaramayınca
Yapay parmaklara kalıyoruz

Havayı ısıtıp
Yapay soğukluklar yaratıyoruz
Motoru ısıtıp soğutmamız gibi
Makinelerden seri olmayı öğreniyoruz
Onların dayanıklılıklarıyla yarışıyor
Onlar şarja biz yatağa giriyoruz
Onlara bildiğimiz her şeyi öğretiyoruz
Bütün becerilerimizi onlara verdik
Yarın hissetmelerini sağlayıp
Bu dünyadan gideceğiz

Mozaik

Rengini çözemediğim
Bonibon renkli odalarda
Onlarca adam var
Ve bir kadın

Adamlardan ikisi şarkı söylüyor gitar çalıyor
Diğer adam hafiften kel ve elinde sigarası
Huylarından bahsediyor
Mavi takıntısından
Ve bir antikacı edasıyla
Fakat adam mavi duvarın önünde değil
Mavi duvarın önünde bir kadın var
Tüm özgünlüğüyle
Tüm özgürlüğüyle
Odadaki herkesten en genci o
Odada yaşamayan sesler var
Kaset ve cd'lere kaydedilmiş
21.yüzyıl ilahları
Rengini çözemediğim bonibonlar renkli odalarda
Öteki olan her şey var
Ve evrende su bulunan tek yer burası

upas

upas.evvel.org

İstanbul, 2018